

Αυτός που αποκάλυψε το σημείο στο οποίο κτίστηκε το ιερό των Καβείρων, στην Θήβα, ήταν ο μάντης Τήνερος. Τον ήθελαν γιο της Μελίας από τον Απόλλωνα. Η ιστορία όμως αυτή ήταν πολύ μπλεγμένη. Αρχικά, η Μελία ήταν μια από τις νύμφες εκείνες, τις προστάτισσες του ξύλου της φλαμουριάς και κόρες του Ουρανού από το αίμα του που έσταξε στη Γη. Από αυτές, έλεγαν, προήλθε το χάλκινο γένος των ανθρώπων. Στην προκειμένη περίπτωση, προστάτευε μια πηγή που έφερε το όνομά της. Βρέθηκε να έχει δυο αδελφούς, τον Ισμηνό και τον Κάανθο ή Καίαθο που τσακώνονταν, ποιος θα την πάρει. Η Μελία προτίμησε τον Ισμηνό και ο Κάανθος τον σκότωσε. Αν ισχύει αυτή η εκδοχή, ήταν η πρώτη αδελφοκτονία στον Ελλαδικό χώρο.

Σε άλλη περίπτωση, η Μελία ήταν κόρη του Ωκεανού. Την ερωτεύτηκε ο θεός Απόλλωνας και την απήγαγε. Ο Ωκεανός ανέθεσε στον αδελφό της, τον Κάανθο, να ψάξει να την βρει, όπως έγινε με τον Κάδμο που, με εντολή του πατέρα του, Αγήνορα, αναζητούσε την Ευρώπη και τον Λύρκο που, επίσης με εντολή του πατέρα του, Ίναχου, αναζητούσε την Ιώ. Ο Κάανθος εντόπισε τον απαγωγέα αλλά, φυσικά, να τα βάλει με ένα θεό δεν μπορούσε. Περιορίστηκε να πυρπολήσει ένα ναό του. Ο Απόλλωνας τον σκότωσε.

Στα μέρη εκείνα, ο θεός έφερε την προσωνομία Ισμήνιος, από τον ναό του στην όχθη του ποταμού Ισμηνού. Ο ποταμός είχε πάρει το όνομά του από τον συνονόματό του, τον μεγαλύτερο από τους γιους της Νιόβης, αυτούς που ο Απόλλωνας είχε σκοτώσει με τα βέλη του. Προηγουμένως, ο ποταμός ονομαζόταν Λάδωνας ή Κάδμος. Υπήρχε όμως και ποτάμιος θεός της Βοιωτίας που λεγόταν Ισμηνός. Ενώ Ισμήνιος ονομαζόταν και ένας γιος της Μελίας από τον Απόλλωνα.

(τελευταία επεξεργασία, 20 Φεβρουαρίου 2021)